МИСЛЕНИК 006

Јануар-фебруар 2006.

„Ако ме је исти-на оста-ви-ла на це-ди-лу, мо-ја је-ди-на од-бра-на је да јој оста-нем ве-ран.”

(Бе-ла Хам-ваш)

„Не при-зна-јем дру-ги знак над-моћ-но-сти осим до-бро-те.”

(Лу-двиг ван Бе-то-вен)

„По-гле-дај-мо се у ли-це! Ми смо Хи-пер-бо-реј-ци. С оне стра-не Се-ве-ра, ле-да и смр-ти – та-мо је наш жи-вот, та-мо је на-ша ра-дост!”

(Фри-дрих Ни-че)

„Под уда-ри-ма не-при-ја-тељ-ства, ка-да те об-у-зи-ма-ју те-ско-ба и ма-ло-ду-шност, осе-ћај без-на-ђа и уса-мље-но-сти — по-глед упу-ти ка зве-зда-ним ка-те-дра-ма ко-је нас на-дах-њу-ју лек-ци-ја-ма су-ве-ре-ног спо-кој-ства и не-бе-ске ве-дри-не. Та-мо је наш дом.”

(Дра-гош Ка-ла-јић)

„‘Зло се по-ја-вљу-је нај-пре као Лу-ци-фер, да би се за-тим пре-тво-ри-ло у Ђа-во-ла и за-вр-ши-ло као Са-та-на.’ То је низ ко-ји иде од све-тло-но-ше пре-ко де-ли-те-ља до ни-шти-те-ља; или, у обла-сти са-мо-гла-сни-ка, тро-стру-ки акорд: U, I, A.”

(Ернст Јин-гер)

„Не-мој-те ми-сли-ти да сам ја до-шао да на-ру-шим за-кон или про-ро-ке; ни-сам ја до-шао да ру-шим не-го да ис-пу-ним. Јер вам уисти-ну ка-жем: док не-бо и зе-мља не про-ђу

не-ће не-ста-ти ни јед-не јо-те, или јед-не са-ме цр-те од сло-ва из за-ко-на, а да се све не ис-пу-ни.”

(Мт. 5: 17)

„Наш по-ло-жај је то-ли-ко тра-ги-чан да смо из-гу-би-ли пра-во на пе-си-ми-зам. Бу-ди-мо до-стој-ни тра-ге-ди-је ко-ја нас је по-го-ди-ла. Не дај-мо да се уга-си све-тлост!”

(Дра-ган Не-дељ-ко-вић)

„Без за-шти-те оп-штег до-бра не мо-же би-ти ни ин-ди-ви-ду-ал-не сре-ће ни на-прет-ка.”

(Урош Пре-дић)

„Па-ме-тан на-ђе на-чин, а бу-да-ла из-го-вор.”

(Ано-ним)

„Тре-ба увек има-ти у ви-ду да у не-све-сном сло-ју сва-ког чо-ве-ка, па и нај-са-вре-ме-ни-јег, дре-ма ду-ша пре-да-ка, ко-ја се-же до нај-ста-ри-јих вре-ме-на.”

(Ни-ко-лај Бер-ђа-јев)

„Мул-ти-кул-ту-ра-ли-зам? Су-пер! Са-мо, где је Тол-стој у Зу-лу пле-ме-ну, на-ђи-те ми Пру-ста ме-ђу Па-пу-ан-ци-ма!...”

(Сол Бе-лоу)

„*Every Ser-bian is a gentlman*.”

„Сва-ки Ср-бин је џентлмен.”

(Жо-зеф Ре-нак, фран-цу-ски по-ли-ти-чар и пу-то-пи-сац,

„*Vo-u-a-ge en Ori-ent*”, Па-риз, 1879)

„Чо-век увек мо-же да бу-де до-бар пре-ма љу-ди-ма до ко-јих му ни-је ста-ло.”

(Оскар Вајлд)

„У обла-сти ра-ди-кал-не кул-ту-ре за мла-де ни-шта се не про-да-је та-ко до-бро као пра-вил-но до-зи-ран и по-ли-тич-ки ко-рек-тан бунт про-тив све-та у ко-јем вла-да по-ли-тич-ка ко-рект-ност и све је до-зи-ра-но за упо-тре-бу.”

(Вик-тор Пе-ље-вин)

„Ни-су схва-ти-ли да жи-ви-мо у вре-ме-ну ка-да су не-по-треб-не ства-ри на-ша је-ди-на ну-жда.”

(Лорд Хен-ри Во-тон, ју-нак оно-га ко-ји се пре-зи-вао Ди-вљи)

„Је ли ле-па?”

„По-на-ша се као да је-сте. То је слу-чај с ве-ћи-ном Аме-ри-кан-ки. У то-ме је тај-на

њи-хо-вог шар-ма.”

„Кад се пре-ђу из-ве-сне го-ди-не, све ве-зе су озбиљ-не. Као ср-ча-ни на-па-ди.”

(Џ. М. Ку-ци)

„*Ver-ba vo-lant, scrip-ta mo-net*.”

„Ре-чи ле-те, спи-си оста-ју.”

(Ла-тин-ска по-сло-ви-ца)

„Те-би, ко-ја си зна-ла да се ве-ли-ке ства-ри не ра-ђа-ју у ма-лим лу-ди-ли-ма и да се де-ла мо-гу ме-ри-ти ис-ку-ше-њи-ма у ко-ји-ма су на-ста-ја-ла.”

(Ано-ним: *Јед-на по-све-та*)

„Ге-ни-ја-лан је, да-кле тра-ги-чан.”

(Ано-ним)